

Бальні танці, або Хлопець для Марти

Відута Любов

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Марта

Марта сиділа на дивані й дивилась у книжку, але замріяний погляд проникав крізь неї. У кімнаті все залишалося на своїх місцях, усе було, як завжди. Саме це зараз Марту і дратувало. Вона прагнула змін. Будь-яких, але яскравих, які б наповнювали її життя радісним сміхом, пригодами, котрі б щасливо завершувались, із подругами, які б підтримували, були опорою, не зраджували... Та кого вона обманує? Себе?

«Марто, зізнайся собі, що насправді ти хочеш, аби випадок познайомив тебе з хлопцем, який би зрозумів, яка ти класна, не вигукував, що дівчина товста, як це робив Олесин партнер із бальних танців Назар. Який би не розпатякав про перший чи не перший поцілунок, як Ярослав, Міланін новий знайомий, не звинувачував тебе в усіх програшах, як Павло, з яким ти танцювала чотири роки й так і не змогла примиритися з його дурнуватою звичкою в усьому звинувачувати тебе. Не повів себе, як Сергій, який попросився на місце Павла, та зрадив за першої ж нагоди — переметнувся до суперниці. Хочеться бачити доброту і людяність, аби не було так, як з Русланом із сусіднього будинку, який щоразу, коли бачить тебе, кидає жакливі гидкі жартики, що заганняють у глухий кут. Хай би був розумним, веселим, цікавим співрозмовником, мав амбіції і хотів удосконалюватися».

Вона відвела погляд від книжки, вляглася навznak на диван, примостивши під голову маленьку подушину. Мама називає цю подушку думкою. Справді, лежачи на ній, так легко думати, а ще солодше спати. Розшита чудернацькими візерунками і знаками, в котрі, як таємничим шепотом розповідала їй мама, бабуся вклала давні пісні та молитви, подушка-думка мандрувала разом із нею і в літні табори, і на відпочинок із батьками, і на змагання, куди їздила разом із їхнім невеликим танцювальним гуртом. Погляд зупинився на стіні й зачепився за картину з метеликом, який літає над

ромашками, маками та волошками. Марті ураз нагально забаглося літа, нестерпно було навіть думати про те, що попереду лише один осінній місяць, а далі зима — довга й холодна, бр-р-р, дуже холодна. Батьки ніколи не погодяться на те, щоб узимку поїхати з нею кудись, де тепло, де море, де інший світ. Хоча б у Єгипет. А що? Он батьки Романа Куцого ще у третьому класі повезли його туди прямісінько посеред зими. О, ні! І чому їй пригадується не те, що треба і не ті, кого варто пам'ятати?

• • •

Далі — у повній книжці «Бальні танці, або Хлопець для Марти».

nashaknyga.com.ua